

[Mogens Voigt]

Fremskridtspartiet har gentagne gange opfordret regeringen til at bryde med gammel-dags tankegang for at få de unge i arbejde. Vi har peget på de besværligheder, faggrænserne frembyder, og vi har anmodet om at få afskaffet det væld af regler, der bremser initiativ og virkelyst.

I præcist udformede lovforslag har vi også anvist, hvordan vi får nedbragt den store arbejdsløshed ganske betydeligt. Blandt andet har vi flere gange peget på de samme løsninger, som de unge påpeger over for Berlingske Søndag. Desværre har regeringen – og især arbejdsministeren – været afvisende over for vore tanker. Vi håber, at arbejdsministeren nu har fået øjnene op for, at situationen for de unge er så alvorlig, at han ikke længere rynker på næsen ad de løsninger, fremskridtspartiet foreslår.

For god ordens skyld skal jeg over for arbejdsministeren påpege, at regeringens chef – statsministeren – har sagt, at ethvert initiativ til løsning af ungdomsarbejdsløsheden er velkomment. Hvad med nu at gøre de unge mennesker de enkelte tjenester – som at lade dem udføre snerydning, fejning o.s.v. – som de selv beder om og endog kalder meningsfyldte?

Besvarelse (19/2 82):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Den 4. februar 1982 fremlagde jeg for folketinget en redegørelse om initiativer til bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Redegørelsen indeholder en række konkrete forslag, hvor vægten først og fremmest er lagt på at kunne give de unge nogle reelle uddannelsesmuligheder.

For de unge, som hellere vil have et arbejde, har redegørelsen også nogle forslag, der skal skabe flere arbejdspladser. Jeg kan her nævne forslaget om jobskabelse, der skal erstatte de meget kritiserede beskæftigelsesprojekter.

Jobskabelsesforslaget vil give mulighed for meningsfyldt arbejde, men redegørelsen foreslår også, at der etableres en kommunal serviceenhed, hvor unge kan udføre opgaver til gavn for den enkelte borger, f. eks. ved at hjælpe pensionister med ting, de ikke selv kan klare. Det kan for så vidt være både snerydning, havearbejde og småreparationer –

opgaver, som de unge selv foreslår i artiklen i Berlingske Tidende den 7. februar 1982.

Spm. nr. 188

Til *indenrigsministeren* (8/2 82) af:

Birgith Mogensen (CD):

»Hvad agter ministeren at foretage med hensyn til de mere og mere kaoslignende tilstande inden for det danske sygehusvæsen?«

Begrundelse

Kendsgerningen er, at patienternes ve og vel er i fare.

Besvarelse (16/2 82):

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Det er ikke i spørgsmålet konkretiseret, hvilke kaoslignende tilstande i det danske sygehusvæsen der skulle være tale om. Begrundelsen for spørgsmålet er heller ikke oplysende, idet det blot er anført, »at patienternes ve og vel er i fare«.

En så generelt udformet anklage mod de kommunale, de statslige og de private sygehuse er det ikke muligt at tage stilling til, endsiges besvare nærmere.

For en ordens skyld skal dog fastslås, at der efter min opfattelse ikke på nogen måde hersker kaoslignende tilstande i det danske sygehusvæsen.

Der er imidlertid nogle problemer i sammenhæng med den tilpasnings- og omstillingsproces, der er i gang inden for sygehusvæsenet såvel som inden for andre samfundsområder. Problemerne må ses på baggrund af flere forskellige forhold, bl. a. den lægelige og teknologiske udvikling, ønsker om bedre arbejdsmiljø m.v.

Fælles for problemerne er imidlertid, at der er tale om overgangsvanskeligheder, især i forbindelse med at sikre en bedre styring og planlægning af sygehusvæsenet, således at landets samlede sygehusvæsen med de givne ressourcer kan udnyttes mest effektivt og hensigtsmæssigt, først og fremmest til gavn for patienterne.

Spm. nr. 189

Til *indenrigsministeren* (8/2 82) af: